

Мусульманське право

الله

الله

Характеристика мусульманського права

Мусульмаське право називається шаріат.

Норми мусульманського права охопили дві області: відносини людини з Богом і його відносини з обчиною.

Джерело права

-
1. Коран
 2. Сунна ("священне віддання")
 - а) Хадиси (у суннітов)
 - б)Хабари (у шіїтів)
 3. Іджіма(загальне обговорення мусульманської
общини)
 4. Фетва (рішення і думки муфтієв)
 5. Кіяс (рішення правових справ)
 - 6.Місцеві звичаї
 7. Фірмани і кануни- закони(укази)

Способи виникнення права власності

1. Здобуте на війні свою власність

а) насильницьким методом

б) ненасильницьким методом

2. Спадкоємство

3. Договір

4. Ікта

Право приватної власності приписувалося божественним походженням, воно розглядалося як постійне і необмежене, а власник мав абсолютну свободу розпорядження своїм майном.

Характерним для мусульманського суспільства було поширення специфічних однобічних зобов'язань — обітниць

Договірне право

Договір по шаріату разглядався як зв'язок, що виникає із взаємної угоди сторін.

Умови договіра могли бути виражені в різних видах: в документі, в неофіційному письмі, усно.

Недісними вважались договори, увязненні з аморальними цілями.

Сімейне право

Мусульманська релігія і шаріат разглядав безшлюбність як не бажений стан, а шлюб як релігійний обовязок мусульманина

Хоран визнавав за мусульманином є право мати до чотирьох дружин одночасно. Мусульманська релігія обґруntовувала принижене та залежне положення жінки в сім'ї

Спадкове право

Існували два порядки спадкоємства: по заповіту і по закону

Для отримання спадка не мали права не одружене подружжя та особи, які навмисно були причетні до смерть спадкоємця .

Злочин та покарання

- Норми кримінального права відрізнялися архаїчністю, відображали порівняно низький рівень юридичної техніки. Три види злочинів: - хадд (трактувалися як посягання на права аллаха) - кисас- протиправні дії, які розглядалися як посягання на права окремих осіб -тазір складали дії, які не розглядалися як карані в період становлення халіфату Шаріат допускав і узаконював кровну помсту, таліон, а також викуп в речах або грошах, страту

Судовий процес

Мав такі ознаки:

звинувачувальний характер - справа розглядались публічно -процесс носив усну форму
- справу повинно було вирішувати на одному засіданні і не могло відкладатися наступного дня
- основними доказами були визнання обох сторін свідків.